

ABONAMENTE:

Pe un an LEI 1000
Pe șase luni 500
Instituții, Cluburi și Proprietari . . . 2000
Un număr vechi 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF

Directoria . . . 3.26,60
Administrația . . . 3.26,60
Redacția . . . 3.26,60

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Miercuri 10 Ianuarie 1940

DIRECTOR: AL. MUNTEANU

Proprietatea:
GAZETA SPORTURILOR S. A.
Inscris în reg. public. Tribunalul Ilfov
Secția I com. sub No. 282/1938

BIROURILE:
Strada Anghel Saligny No. 2.
București

Football în război

Un protest original

Crearea de centre militare în diferite orașe provinciale ale Angliei a făcut ca acestea să obțină — pentru celișele lor — adeziunea diferiților jucători de prima linie ai soccerului britanic.

Dirijați de înalte comandamente militare, aceștia joacă astăzi aici, mâine dincolo, poimâine altundeva. Și odată cu peregrinările lor ei schimbă fața grupărilor pe la care trec.

În legătură cu această direcție marele club Chelsea a primit următoarea scrisoare:

„Mă cheamă Geo Massey și sunt unul din cei 40.000 spectatori cari urmăresc, cu regularitate, meciurile de la Stamford Bridge însă fotbalul care ni-l oferă acum nu ne interesează deloc.

Mă de spectatori, ca și mine, nu vin la stadion decât cu scopul să vadă jucând, acum, tineri din localitate și nu jucători recrutați din toate părțile.

Întrebați-vă dacă, poate, nu din cauza aceasta s'a redus numărul spectatorilor la meciurile.

Căți dintre spectatorii noștri s'au revoltat, vreodată, împotriva faptului că gruparea x — din urbea sa — refuză să acorde prioritate elementului localnic în favoarea cutărei sau cutărei vedete cumpărată cu bani grei de la gruparea y?

Răspunsul nu-i greu de dat și sprijină credința mai de mult formulată:

„Sportivitatea englezului nu se desime în nici o ocazie și — ca o adaptare la situația actuală — nici în război.”

Footballul e o mare forță recreativă

Că soccerul englez nu mai este înconjurat cu obșnuitul entuziasm nu este un secret pentru nimeni. Săptămână după săptămână, de la izbucnirea războiului s'a putut citi în ziarele engleze critice asupra lipsei de entuziasm care se observă în opinia publică față de meciurile campioanelor regionale.

Adresându-se unui grup de gazetari, faimosul maior Frank Buckley — managerul lui Wolverhampton Wanderers — a declarat:

„Ei băieți, greșii când încurajați băfeala în jurul fotbalului nostru. Eu care mi-am trăit toată viața în el îmi pot permite să afirm că fotbalul constituie cea mai mare forță recreativă de care dispunem, în aceste momente, în țara noastră. Cu conducători luminați și care putea face din el una din cele mai primare arme de care putea dispune armata poporului britanic.

Iată o afirmație la care ar trebui să se gândească nu numai cei de dincolo de Canal ci și toți locuitorii continentului nostru.

Tot din Anglia...

În ciuda războiului, regulamentele sunt respectate cu sfințenie în Anglia.

Astfel o comisiune mixtă a federației engleze și Ligii de fotbal a sancționat cu severitate neregulile descoperite la gruparea Crystal Palace.

Trei din actualii directori și doi din foștii directori au fost suspendați pentru faptul de a fi făcut plăți ilicite unora dintre jucătorii lor.

Dintre aceștia din urmă J. Pa lethorpe — supranumit-omul mascotă dar pe care șansa l-a părăsit de astădată — și V. Blore au fost amendați cu câte 10 lire (circa 20.000 lei).

Cum se vede în Anglia nu se glumește cu regulamentele.

Un nou Alec James

Matchul Olanda—Belgia terminat cu o strălucită biruință a primei reprezentative a pus în evidență, în rândurile învingătoarelor patru noi internaționali — tineri între 18 și 20 ani.

Toți patru au colaborat efectiv la victoria formațiunii lor, acoperându-se de glorie și alegându-se cu critici mai mult decât elogioase.

Ceeace s'a putut observa zilele trecute, în meciul sus-amintit nu va rămâne un fapt izolat. Căci Apusul cunoaște o veritabilă ofensivă a tineretului. În lipsa marilor vedete, plecate la fronturile războiului, cei rămași acasă luptă pe ntru a creia sportului noui idoli, punând în valoare — cu un ceas mai devreme — jucători tineri de mare talent.

Astfel, faimosul antrenor englez Kimpson — despre a cărui angajare s'a vorbit la un moment dat, foarte insistenț la noi și care profesază în Franța — a anunțat că a descoperit un nou Alec James.

Alec James.

Mitul tuturor jucătorilor continentali din vremea lui de mare glorie.

Un nou Alec James nu este deci puțin lucru.

Si vrei să știi cine este acest nou geniu al fotbalului?

Un copil de 13 ani, din Rouen, pe numele Amiot, un inter de clasă, o viitoare „stea” a fotbalului francez, dacă dăm crezare lui Kimpson.

Acesta nu este însă singura descoperire a fotbalului francez în război.

Astfel fostul jucător austriac Weisskopf, actualmente naturalizat francez și trimis într-o garzișoană „unde în Franța” serie: „Balonul care l'am primit înainte de plecarea din Metz mi-a folosit să alcătuesc, aici, o echipă de fotbal.”

Din aceasta fac parte Kuffer și Wolf de la Mulhouse și Detant din Saint Michel. Aceștia din urmă nu este cunoscut marele public dar este o veritabilă descoperire.

Si așa pretutindeni în toată Franța — ca și în celelalte țări pe pector de război — sportul continuă să fie pe primul plan al interesului, tinerii fiind cei spre care se îndreaptă acum — privirile și grăbiile tuturor.

„De undeva” din Franța, Raoul Diagne scrie...

Printre soldații francezi plecați la granița țării lor, gata a-și da viața la înfruntările Patriei, sunt și mai toți internaționalii de fotbal.

Între aceștia și foștii lor admiratori se mai păstrează încă contactul prin zărele de sport cari publică emoționantele scrisori ale foștilor reprezentanți ai cotoșului galic, rânduri cari merită să fie citite de toți.

Iată, bunăoară, o scrisoare a internaționalului Raoul Diagne, plecat „undeva” în Franța:

„In mica „gaură” unde mă afl'u actualmente îmi mai rămâne puțin timp liber și aceste câteva minute le întrebunțez pentru practica singurului sport care a fost, totdeauna, cea mai mare bucurie a mea.

Si de câte ori, seara, nu am po restit camarazilor de regiment toate amintirile pe care balonul mi le-a permis să le am. De câte ori nu am încercat să-i fac să înțeleagă ceea ce simțeam la unele finale de Cupă poate face dintr-un jucător sau bucuria pe care ți-a procurat tricoul „bleu” al Franței.

Toate aceste amintiri frumoase îmi ajută acum să-mi îndeplinesc noua mea misiune.

Adesea mă cuprind descurajarea. Dar atunci procedez aci ca și pe teren. Strâng puțin mai mult dinții și totul îmi apare mai ușor.”

Iată educația civică pe care o face sportul, care mai are și așa-tăzi atâția detractori.

D. TH. DAVILA REINTRA IN RANDURILE ARBITRILOR ACTIVI

Vice președintele federației va arbitra la primăvară mai multe jocuri de campionat

Se știe că d. Th. Davila a fost pe vremuri unul din buni arbitri români și în acele timp trebuie considerat ca un pionier în această materie.

D. sa intenționează să re-ia activitatea în acest do-

meniu și să devină arbitru activ — azi are gradul de arbitru onorific. Credem a ști că în primele zile ale lunii viitoare va relua antrenamentul în acest scop și în sezonul de primăvară

se va pune la dispoziția C. A.-ului primind să conducă jocurile oficiale. Pentru bunul mers al campionatului reintrarea d-lui Davila va fi de un real folos.

ANCHETA ZIARULUI NOSTRU

Vom avea oare arbitri străini la meciurile de campionat?

D. Th Davila și Leonte Stoicaru, sunt împotriva traducerii în fapt a acestui proiect

ANCHETA NOASTRA, ÎN LEGATURA CU ÎNTREBUNȚAREA ARBITRILOR STRĂINI ÎN MATCHURILE NOASTRE DE CAMPIONAT PORNESTE AST AZI, CUPRINZAND DOUA RĂSPUNSURI IMPORTANTE.

Si veți admite cu toți că așa este, dacă țineți seama de faptul că cei care ne-au răspuns sunt d-nii COL TH. DAVILA — prim vice preșe-

D. col. Th. Davila este contra

D. colonel Davila, care girează președinția federației — pe tot tim-

„Nici nu poate fi vorba ca federația noastră să accepte o asemenea sugestie.

Avem destui arbitri buni în țară, pentru nevoile noastre, și li s'ar da un vot de blam gratuit, acceptându-se a această imixtiune.

Si chiar dacă lucrurile s'ar fi prezentat, sub această prismă, altfel încă n'am fi îndreptă-

dintele F. R. E. A. — și LEONTE STOICARU, vechi membru al Comitetului federal și unul din buni cunoscători ai chestiunii.

pul lipsei din țară a d-lui general Gabriel Marinescu — ne-a declarat:

Cercurile sportive românești impresionate de victoria Stadiului Român în Spania

— Performanța are o deosebită semnificație In Barcelona se practică un rugby de valoare

Vestea victoriei Stadiului Român la Barcelona am primit-o la o oră târzie și n'am putut relata impresia puternică produsă în cercurile sportive românești.

În cursul zilei de ieri am putut constata ce ecou a avut succesul rugbystilor români și cât de prelu-

ămănesc nu era cunoscut în Spania, cu atât mai bine venită este deci victoria Stadiului Român. Lumea înclină să se îndoiască de valoarea succesului, dar nu are dreptate. Indiciile celor cari cunoaștem „geografia” rugby-ului... ne permit să afirmăm că la Barcelona se practică un rugby de bună calitate.

Părerea cercurilor oficiale

Unul din fruntașii federației a făcut pe deplin datoria și a reușit o propagandă folositoare rugby-ului nostru. Sportul ro-

La 24 Ianuarie, la Madison Square Garden

SAMMY LUFT este viitorul adversar al lui MILICA TEODORESCU

In vedetă se întâlnesc Henry Armstrong și Pedro Montanez

In ultima sa scrisoare Milica Teodorescu ne-a comunicat că viitorul său meci va avea loc

In curând
„Gazeta Sporturilor”
incepe publicarea
senzationalului
Knock-out!...
Un roman din
culisele boxului
american
Costel Pykomar

la New-York la data de 24 Ianuarie. In aceeași seară Henry Armstrong campionul mondial al categoriei ușoară, își va pune titlul în joc în fața lui Pedro Montanez.

In cursul zilei de ieri ne-a căzut în mână un ziar american New-York Post cu data de 15 Decembrie 1939.

La rubrica pugilistică a confratului de peste ocean, citim astfel că „boxeurul român Milica Teodorescu va întâlni în această seară pe Sammy Luft Spring.”

Este vorba de un profesionist foarte bun, care va da mult de lucru campionului Românului.

MILICA TEODORESCU
Reuniunea va avea loc la „Madison Square Garden.”

Să stăm la taitas... Violete de Parma...

„ne-au promis jucătorii «Stadiului Român», că ne vor aduce la re-intoarcerea din turneu.

Dece violete de Parma? Pentru că aveam de susținut un meci la Parma.

Nea Niță Cartuz e dezolat.

— Păi bine neiculiță, dacă n'au aranjat și un meci la Drăgășani, că le dădeam și eu o damigeană să-mi aducă cevașilea negru și tur-bat.

Nea Niță își caută consolare în bodegile Grandului, în timp ce sta-

dispuși se plimbă prin Spania înso-rită.

La Barcelona, ecipierii d-lui arh Octav Ionescu au vizitat grădina zoologică spre bucuria lui Tudor Ion, căruia îi plac la nebunie ast-fel de vizite.

— Ascultă, — se adresează el, la un moment dat, în nemțește unui paz-nic ce cunoaște limba lui Goethe, — păsările acestea fac parte din fami- lia Galinaceelor?

Si arăta spre niște păsări exoti-ce.

— Nu, — răspuns cu demnitate, cel întrebător, — face parte din grădi-na zoologică.

Si fiindcă a venit vorba de păsări rare, vom trece și la... insecte rare.

Eri, la «Miercur», Chibrit a pus o întrebare care, la rândul ei, a pus în dilemă întreaga asistență.

— Care e insecta cea mai călătă?

Aceasta a fost întrebarea la care fiecare a răspuns cum a știut: flut-turile, albișna, viespea, etc.

Chibrit a dat însă, din cap, neîn-duplecat.

— Nici una din toate acestea.

— Dar?

— Puricele.

Cu adevărat, puricele e o insectă foarte... călătă.

Pe chestia asta, Nicu a câștigat trei litrușe, fiartă cu scorțisoară!

Iată dar, o soluție binecunoscută pentru a scăpa de frigul de afară, natu-ral o soluție binecunoscută de Chibrit.

Si e bine să găsești soluții, când te afli în încurcătură.

Așa s'a întâmplat cu un tânăr care ne-a adus un articol la redac-ție. Voia să-l publicăm neapărat.

Articolul, însă era oribil. Să-ți spui lui, asta? Nu, s'ar fi descurajat.

Si totuși... secretarul de redacție i-a înapoiat manuscrisul.

— Nu putem să-l publicăm.

— Dece? a întrebat tânărul, sfios.

— Numele d-tale nu e deloc cunos-cut.

— O să-ți semnez altfel, cu un nu-me mai cunoscut.

— ???

— Napoleon Bonaparte.

O soluție nefericită, căci secreta-rul de redacție tot nu s'a lăsat in-duplecat.

Si acum că am pornit-o pe povești „chestii” cu soluții, să vă mai spun una.

Cu noile legimări, fotbalistii sunt nevoiți să prezinte Federației, diferite acte.

Si câtă alergătură după aceste acte!

Un prieten fotbalist, care ne-a vizitat aseară, ne-a povestit pînă la seara seara soluții găsire la taitas.

(Continuare în pagina II)

...Ca și d. Leonte Stoicaru

Răspunsul d-lui Leonte Stoicaru nu diferă, în esență, de cel al d-lui col. Davila.

D. L. STOICARU

Am fi fost chiar dispuși să eredem că s'au vorbit să declare în ace-las sens, dacă n'am fi cunoscut per-sonalitatea ambilor oficiali.

D. Stoicaru a văzut problema în-tr'un cadru mult mai larg:

„Pentru prestigiul arbi-trilor din țară cred că mă-sura de a se aviza la arbi-trii străini este încă pre-matură.

Cum s'ar da posibilitate arbitrilor noștri de a se re-leva dacă tocmim match-urile importante de cam-pionat le-ar fi refuzate?

In aceste jocuri ei își de-săvârșesc pregătirea lor

(Continuare în pagina II-a)

FERENCVAROS JOACA GRATUIT IN TURCIA PENTRU FONDUL SINISTRATILOR

După cum se știe Ferencvaros în-treține în momentul de față un turneu în Turcia, unde a susținut câteva partide, ale căror rezultate le-am publicat la timp.

Conducătorii clubului maghiar, au luat o decizie care pune într-o fru-moasă lumină clubul Ferencvaros. Anume, vor juca gratuit cu repre-

zentativa Istanbulului, iar rejeta rezultată va fi alocată fondului de ajutorare a sinistratilor groasnieu-ili entremur din Turcia.

Clubul „alb-verde” va termina turneul la 15 Ianuarie, când Ferenc-varos se va întoarce la Budapesta și va da concediu jucătorilor.

Clubul „alb-verde” va termina turneul la 15 Ianuarie, când Ferenc-varos se va întoarce la Budapesta și va da concediu jucătorilor.